

בס"ד. טבלת-סיכום לקו"ש חלק כ"ב, תזריע א' – קוואטערס ושושבינין

הענין	הביאור	
1	רמז להשתתפות אשה (קוואטערין) במצות מילה	הפסוק וביום השמיני ימול וגו' הוא בפרשת היולדת ומיד אחרי הפסוק אשה כי תזריע.
2	סיבת המנהג* שהקוואטערין לא תהי' מעוברת?	מובא בספרים, סכנה**, ומחמת חשש עין הרע. וראה לקמן 3 סיבה שקשור לעצם הענין (ולא רק סיבה צדדית).
3	סיבת המנהג שהשושבינה (והקוואטערין***) לא תהי' מעוברת?	המנהג הוא שיהיו שתים – איש ואשה (וראה לקמן 6, 8) – ואם תהי' מעוברת הרי יש כאן עוד א' (והראי' שעובר נק' עוד א', שבכפרות צריכה מעוברת עוד תרנגול (ותרנגולת)), וגם לא יהיו בשווה מספר האנשים ונשים.
4	איך זה שונה משאר העומדים מתחת לחופה?	שאר המשתתפים אינם שם בתור שושבינין, משא"כ העובר שהוא חלק מאמו ובמילא חלק מהשושבינות (וע"ד "נמצא א' מהם פסול עדותן בטילה" רק עם "נתכוונו כולם להעיד").
5		וכד דייקת שפיר, זה שהמעוברת צריכה עוד תרנגול לכפרות, אי"ז שהעובר הוא מציאות בפ"ע (שהרי העובר א"צ כפרה), אלא שהעובר משנה מציאות אמו שנחשבת ליותר מאשה אחת, ולכן אינה יכולה להיות שושבינה שאז יש יותר משתים. (ומובן שאי"ז שייך לשאר המשתתפים).
6	למה שושביני חו"כ צ"ל איש ואשה?	למטה היות שהחו"כ הם זרים ונפרדים א' מהשני, צריכים סיוע לתמוך במ ולחזקם בהקירוב זל"ז (שלא יתביישו וכו'). ומובן שלהחתן מתאים איש, נשוי שעבר ענין הנישואין, וכמו"כ אשה נשואה להכלה.
		למעלה ביום חתונתו זה מ"ת, וגם אז היו שושבינין – משה ואהרן. היות שיש ריחוק בין הנשמה שירדה למטה והקב"ה, צריכים הסיוע של השושבינין. משה (בחי' איש) מקרב וממשיך אלקות מלמעלמ"ט, ואהרן (בחי' אשה) מקרב ומעלה בני' מלמטלמ"ע.
7	הקשר לענין השמחה	השמחה הוא מזה שנפעלה דבר חדש. והקירוב ויחוד של החו"כ שהיו רחוקים א' מהשני מזמן לידתם – מביא שמחה נפלאה.
8	למה הקוואטערס צ"ל איש ואשה	הקוואטערס הם כעין שושבינין לסייע להקירוב ויחוד שבא לידי גילוי בברית מילה (וראה עמוד הבא), ואיש – מצד ה' (למעלה), ואשה מצד היהודי (למטה).
9	שמחה בברית מילה – "שש אנכי על אמרתך"	השמחה בא מענין ההתחדשות, וזה שבחתונה "יעזוב איש את אביו . . ודבק באשתו והיו לבשר אחד" (שנעשה ענין חדש), בא בשלימות במצות מילה שנעשה חיבור פנימי בין ה' ובנ"י***, ומזה הוא השמחה. יותר משמחה של שאר המצוות.

* ו"מנהג ישראל תורה היא". וכתשובת הרשב"א שאפי' מנהג קבלה ביד זקנים וזקנות אין לדחותה בקושיות וכו'.

** בס' זוכר הברית ובס' לקוטי סופר: שלא תשמע צעקת הנימול או תראה דמו ותפיל ח"ו.

*** חד מנהגא הוא.

**** ובאשה "כמאן דמהילא דמיא" נעשה ענין זה מיד בלידתה.